

GWIAZDA GÓRNO-SZŁAZKA

PISMO LUDOWE,

POŚWIĘCONE SPRAWOM RELIGIJNYM, POLITYCZNYM, SPOŁECZNYM I OŚWIACIE.

Organ Związku Górnoszlazkich Robotników wzajemnej pomocy pod opieką N. Panny.

„Gwiazda“ wychodzi co Wtorek i Piątek i kosztuje na kwartał jedną markę. „Gwiazda Górnoszlazka“ zapisana w cenniku pocztowym (Zeitung - Preisliste, zweite Abtheilung 9 polnisch Nr. 33-a.

G Ó R N O - SZŁAZACY!

podajmy sobie dłonie jako brat bratu
i w miłości wzajemnej zespólmy ramiona!

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 20 fen. od wiersza (rządka) drobnego, a za reklamy 40 fen. od wiersza. — Listy adresować należy: Redakcja lub Ekspedycja „Gwiazdy“ w Królewskiej hucie, ulica Cesarzowska (Kaiserstr.) nr. 26.

Rodzice! nie zapominajcie dzieci uczyć czytać i pisać po polsku!

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSZTUS!

Miło nam podzielić się z Szanownymi Czytelnikami „Gwiazdy“ tą radosną nowiną, że dnia 14-go b. m., o godzinie 2-tej w południe, Przewielebny Ksiądz dr. Skulik będąc na audyencji w Watykanie przy ucałowaniu ręki Ojcu świętemu, był łaskaw przedłożyć Mu „Gwiazdę“ naszą i jako dla pisma prawdziwie polskokatolickiego dbającego o dobro ludu tutejszego pracującego, prosić o błogosławieństwo. Jego Świątobliwość Ojciec św. Leon XIII. bardzo łaskawie przyjął raczył prośbę tę i uściśnawszy serdecznie rękę proszącego, udzielił dla wszystkich piszących, czytających i rozszerzających „Gwiazdę“, swego Apostolskiego błogosławieństwa i które własnoręcznym podpisem potwierdził. — Zachęceni tym zaszczytnym dowodem uznania naszej pracy i szczerych chęci dla dobra naszych współbraci, trudną tę pracę w dalszym ciągu z tem większą otuchą wykonywać będziemy.

Pierwszy Maj.

Już zima minęła, ukazały się kwiatki na ziemi naszej. [Pieśń nad Pieśniami II.]

Jakże to pięknie na tym Bożym świecie kiedy Maj nam zawitał! Łąki i lasy w świeże, a tak piękne przybrane szaty, nowem oddychają życiem, ptaszęta w wesołym śpiewie wznoszą się pod obłoki, słońce piękniejszem jak zwykle blaskiem ozdabia całą przyrodę i zmusza niejako człowieka do oddania winnego hołdu, czci i podziękii Stwórcy wszech rzeczy, co jednym słowem swoim tyle dla nas i tak pięknych wyprowadził stworzeń.

A jak w całej przyrodzie tak i w duszy wiernych chrześcijan piękniej jakoś i weselej bywa z początkiem wiosny. Serca nasze oczyszczone z grzechów przy Wielkanocnej spowiedzi oddychają swobodniej, szata łaski poświęcającej zdobi je na nowo — łatwiej też w pochwalnej modlitwie wznoszą się do Boga, by Mu cześć oddać i nowe sobie łaski wyprosić. Wierni znów czciciele MARYI w miesiącu Maju radują się, że ten miesiąc poświęcony jest szczególniejszej czci. Tej Nieba i ziemi Królowej, ukochanej Matki i Opiekunki naszej. Wszędzie też gdziekolwiek się obrócimy, napotykamy ołtarze, obrazy i figury Najświętszej Panny bogato strojone w wieńce i kwiaty, a wszystko to dopełniły ręce wielbicieli Maryi.

Po miastach, czy po wsiach, w polu czy przy drodze, w ubożuchnych domkach, jak i w bogatych pałacach goreją wszędzie światła przed ołtarzami i obrazami Maryi, co widząc, każdy przyznać musi, że miesiąc Maj, to miesiąc tryumfu Maryi; to miesiąc, w którym każdy sługa Maryi Jej swą szczególniejszą wdzięczność i miłość okazać powinien. Ze zaś ta cześć Maryi bardzo się Bogu podoba, który jak w niebie wywyższył Maryą ponad wszystkie chóry Aniołów i Świętych, tak też pragnie, abyśmy Ją czcili i wywyższali na ziemi, jako Królową nieba i ziemi — dla tego też Bóg w tym miesiącu obfitsze i hojniejsze łaski zlewa

na świat cały. Ztąd miesiąc Maj to miesiąc szczególniejszego miłosierdzia dla grzeszników, to miesiąc pociechy dla cierpiących i strapionych, to miesiąc ściślejszego złączenia się z Bogiem wszystkich sprawiedliwych.

Jeżeli więc miły Czytelniku lub Czytelniczko „Gwiazdy“ grzech ciężki kala Twą duszę, jeżeliście się dotąd nie pojednali z Bogiem, bo wam może trudno powstać z grzechów i nałogów waszych, uciekajcie się do Maryi, a z pewnością za Jej pomocą powstaniecie z grzechów i przebaczenie uzyskacie przy świętej Spowiedzi.

Jeżeli smutek i utrapienie dręczy twe serce, a może i nie masz matki, ani przyjaciela, z którymbyś twe cierpienia podzielił; przedkóż jeteraz twej Matce miłosierdzia, a Ona zrozumie cierpienia twoje i ulgę ci przyniesie. Bo żadna matka tak szczerze nie kocha swego dziecięcia, jak ta Matka Niepokalana ciebie ukochała; żadna matka nie jest w stanie tak pewną i skuteczną dać pomoc dziecieniu swemu jak Marya, którą Bóg szafarką łask swoich uczynił. Jeżeli szczerze pragniesz prawdziwego uświęcenia twego, któż cię skuteczniej nauczy, jak masz służyć Bogu, jak pracować nad postępkiem w enocie, jak ta „Stolica mądrości“? Uciekaj się więc do niej w tym miesiącu, a Ona cię nauczy własnym przykładem swoim, jak kochać Jezusa, jak sobie w życiu masz postępować, aby być ukochanym dzieckiem Jezusa. Taka bowiem jest wola Boga, jak mówią Ojcowie śś., aby wszystkie łaski na nas z nieba spływające, spływały na nas tylko przez ręce Maryi. Przez Maryę, jak mówi ś. Bernard, odbiera więzień uwolnienie, smutny pociechę, chory uzdrowienie, grzesznik przebaczenie, sprawiedliwy łaskę, anioł pociechę. W Niej więc wszystka nadzieja życia i cnoty, życia nietylko doczesnego, ale i wiecznego. Owszem jestto ogólne zdanie Ojców śś., że jak niepodobna, aby ten mógł zginąć na wieki, co jest prawdziwie pobożnym do Maryi, tak też niepodobną jest rzeczą, aby ten mógł być zbawionym, kto do Maryi nie ma nabożeństwa.

Ale zdaje nam się, że między Czytelnikami „Gwiazdy“ naszej niema nikogo ktoby nie był nabożnym do Maryi. Niepodobna bowiem czcić i kochać Boga-Zbawiciela, a nie kochać całym sercem Tej, która nam tego Najśłodszego Zbawcę wychowała i oddała na zbawienie nasze.

Tak jest miły Czytelniku i Czytelniczko, Marya Najświętsza jest nam Matką miłosierdzia. Wznośmy do Niej błagalne ręce, w tym Jej miesiącu szczególnie, a Ona nas wysłucha i wniesie za nami prośby swe do Boga. Postanówmy tylko poprawić się z dotychczasowych błędów naszych i miejmy mocną wolę nie grzeszenia więcej, a staniemy się szczęśliwymi dziećmi Maryi, których Ona już w życiu tem doczesnem szczególniejszą otacza Opieką, a i po śmierci nawet o nas pamiętać będzie.

Lekarstwo przeciw pysze.

Jezus Chrystus, Syn Boży, zstąpiwszy z niebios, podał nam w pokorze, jako w fundamencie wszelkich wyższych zasług człowieka, lekarstwo przeciw pysze i spustoszeniu, jakie pycha pociąga za sobą. Gdyż pokora, której znamię jest, jakoby nie była niczem, jest wszystkim: jestto bowiem cnota, cześć, prawda, szczęście, pokój, czystość, moc, miłość. Ona, sama jedna, dowodziłaby boskości religii, która ją nam objawiła. Pokora jest więc najwyższą wielkością, jakiej człowiek osiągnąć może. Jest ona przedewszystkiem cnotą. „Wszystkie cnoty pogan“, powiada św. Augustyn, „były to tylko świetne występki, gdyż podstawą ich była pycha.“ Bez pokory nie masz w ogóle cnoty, ona jest pierwszym każdej cnoty warunkiem. Dowodów na to nie trzeba. Cnota jest łaską Bożą, a łaski Swej Bóg udziela tylko pokornym. Lecz pokora jest także prawdziwą cziłą i chwałą, jest chwałą w obec Boga, Jedynego i Najwyższego. Na czem opierają ludzie roszczenia do czci i chwały? Na bogactwach swoich, na swoich talentach i urodzeniu. Lecz to wszystko

niczem jest w obec Boga. Czem są wszystkie bogactwa tego świata przed Bogiem, który z niczego niebo i ziemię stworzył? Czem jest genjusz ludzki, czem są talenta przed Bogiem, duchem niezmierzonym, twórcą wszystkich genjuszów ludzkich, które są tylko promieniami, czerpiąciami swoje światło ze słońca Bożego? Co znaczą wszystkie zaszczyty urodzenia w obec Boga, niezrodzonego i wiecznego? Lecz jeżeli człowiek, choćby brzemieniem twardej pracy przygnieciony, choćby najuboższe zajmujący stanowisko, z pokorą i zadowoleniem z losu swego wznosi ręce i myśl ku Bogu swojemu, wtedy dostępuje chwały przed Bogiem, a jego pokora wielkiej nabiera wagi u Pana niebios i ziemi.

Pokora jestto prawda, jestto poznanie i uznanie naszej nicości, a więc jestto najlepsze poznanie samego siebie. — Filozofowie starożytni daremnie usiłowali rozwiązać zagadkę delficką: „Ucz się poznawać samego siebie.“ Jej rozwiązanie podał dopiero chrystjanizm w jednym wyrazie: pokora, i wskazał jedyne stanowisko, z którego i samych siebie i wszystko, co jest po za nami, zmierzyć możemy.

Świat wszakże powiada, że pokora jest słabością, i że kto chce czegoś dokazać na świecie, gardzić nią musi. — Zaiste, przy pokorze niełatwo stać się słynnym literatem nowożytnym, słynnym filozofem, słynnym wodzem — jakkolwiek i pod tym względem nie brak przykładów wielkiej pokory obok sławy wielkiej i wielkich czynów; lecz przy pokorze dokonywać można daleko większych i ważniejszych rzeczy dla ludzkości. Przez nią bowiem można się stać świętym, a przez świętość najtrwalej i najwzniolejsz zasłużyć się człowieczeństwu.

Wielkie umysły tego świata, wiele pisarzy filozofowie częstokroć milionom ludzi wydzielali ich wiarę, tłumili w nich najszczytniejsze ideały. Innego rodzaju wielkość jak Napoleon I, cóż ten uczynił, oto przyniósł śmierć i zagładę milionom ludzi, i umierał znenawidzony i przeklinany. (Dalszy ciąg nastąpi.)

